

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torček, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

1/2 " . . . 10 "

1/2 " . . . 5 "

Za Nemčijo K 16.00. — Za Ameriko in inozemstvo K 20. — Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Gorškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštih zvez“. Na narocilu brez dopolnene načrte se ne oziramo.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 88. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zel.

SOČA

• Vse za narod, svobodo in napredek! Dr. K. Lavrič.

Kmečko zavarovanje in S. L. S.

Državni zbor že »deluje« nekaj časa, toda ne bogove ikako plodonosno. Govori se o bližajočih se križah, o novi češki opoziciji načni takški, o brambni reformi, o raznih več ali manj bojevitih generalih in ministrih. O tem prihodnjic enkrat. Za nas postaja vedno aktualnejše vprašanje o kmečkem in sploh socialnem zavarovanju.

Kdo se ne spominja klaverne vloge, ki so jo v tem vprašanju od nekdaj igrali slovenski klerikalci, ki tako radi govorijo o kmetu, ki pa ves čas svojega parlamentarnega vpliva tirajo veliko veleposestniško politiko, namesto prave ljudske in kmečke. Veleposestniško, namreč v smislu velikih baronskih in škofovskih veleposestev, ne pa onih veleposestev, ki jih imamo v deželi, ki so sicer lepa posestva, toda le boljše kmetije v primeri z veleposestvi kakega kneza Schwarzenberga, ki so skoraj tako velika, kakor cela Goriska.

Da si poklicemo v spomin postopanje klerikalcev v tem vprašanju, si oglejmo nekoliko izgodovino tako, da kmečkega zavarovanja, pri čemur nam bo dobro služil članek, ki ga je pred tremi leti prinesel celjski »Narodni dnevnik«:

»Smjer agrarne politike v Avstriji dolčajo že od nekdaj »kmetje« Schwarzenbergovega in Auerspergovega kalibra. To tudi danes še mi drugače kljub splošni in jednakvični pravici, kljub strokovnim in političnim organizacijam, kakor so naša kmečka zveza, S. L. S., nemški nacionalni Bauernbund, nemško klerikalne knietske zveze itd. Vrhovno vodstvo agrarne politike je prej ko slej v rokah veleposestnikov, kateri imajo v vsem in povsod edino odločilno besedo in proti katerim se srednji in dobri kmetje, med katere spadajo s prav malimi izjemami vsi slovenski kmetje, nikakor ne morejo uveljaviti. Večkrat smo že opozarjali na to, da so interesi malega in srednjega kmeta po-

polnoma drugačni kot pa interesi veleposestnikov, da si celo naravnost nasprotujejo. Padoviteli naše kmečke zveze, S. L. S. in podobnih edino pravih prijateljev slovenskega kmeta so ljudstvo s svojimi od fevdalnih veleposestnikov si iz posojenini in frazu in tako premamili, da jim res verjame, da so duhovniki in njih stranke v istini zagovornice interesov slovenskega kmetstva stanu. V dokaz svoje ljubezni do kmeta mu ti gospodje naštevajo, koliko rajfajznov in drugih posojilnic so mu vstanovili, koliko mlekarjev in drugih gospodarskih zadrug so osnovali, koliko podpor po suši in po toči poškodovanim so izpostavili na Dunaju. Ne govorijo pa radi o tem, kako postopajo v parlamentu, kdo se pretresajo v velika vprašanja, tukaj oča se tudi srednjih in drobnih kmetov, kakor je nagodba z Ogrsko, skepanje trgovinskih pogodb z drugimi državami itd.

Svojo ljubezen do ogromne večine slovenskega kmeta bodo poslanci kmečke zveze in S. L. S. lahko dejanski pokazali, ko bo treba rešiti vprašanje o socialnem zavarovanju kmetov. Še 1. 1908 so bili klerikalni poslanci za to zavarovanje kar vsi v cgnju ter so se rivalili, kako večje zaščite so si pridobil za to, da je vrla sprejela v zavarovalni načrt tudi kmečki stan. Ko so pa zaslutili, da se kmetom samo zdi, da bi jima bilo to zavarovanje predrago, so brez pogojno in brez obavljanja vrgli svoje prepričanje o njega koristnosti pod klop ter so pokorno izjavili, da bodo ubogali svoje volilce in glasovali proti vladni osnovi. Niso pa kmetom razložili ne v čem obstoje dobre in slabe strani vladne osnove, niti kaj naj bi se v načrtu pred drugačito, da bi tudi kmetskemu stanu prinesel one koristi, katere po pravici pričakuje industrialno delavstvo od njega. In vendarbi »markistički« narodni gospodarji S. L. S. ne mogli biti nič tremotek v zadregi, kakšna a

reforma naj se izvede, da bode vsemi in še posebno kmetskim delavcem in drobnim kmetom pomagano ter jim omogočeno ne samo povladnem načrtu predlagano starostno zavarovanje ampak tudi zavarovanje njih v dovoljeni.

Ker sami niso hoteli ali niso znali predlagati potrebne reforme, jim storimo mi to uslugo; morda nam bodo za njo še hvaložni.

Dalje prih.

Pismo iz Putne Sedmogaške.

5. marca.

Cenjeni gospod urednik! Vas uljedno prosim za malo prostora v Vašem cenjenem listu, da povem, kako se godi nam delavcem v sedmogaških gozdovih. Zalostne so naše razmere in mi delavci v gozdu si s krvavimi žulji služimo vsakdanji kruh. Res težavno je naše delo in nevarno. Drugodi se delavci organizujejo, samo mi delavci v gozdu si ne moremo pomagati. In, res zasluzek je lep, ali kaj nam koristi vse to, ker kmaj 25 od sto delavcev je srednjih z zasluzkom, drugi si zopet ne morejo nikam pomagati. In veliko jih pride ob svoje življenje, veliko je tukaj Slovencev in Nemcev, ko pričajo mladi in krepki fantje in tukaj svoje življenje končajo ali se pokvarijo na udih.

Tudi preteklo leto ni nesreča praznovala tukaj; pet oseb je prišlo ob svoje drago življenje in veliko se jih je na udih ponesrečilo.

Kakor sem velikokrat slišal, pri nas na Primorskem, ko pridejo na spomlad podjetniki ljudi nabirat za delo, jim obljubujejo res lep zasluzek: od 5 K 50 v do 7 K na dan. Seveda s takimi obljubami dostikrat tudi premožne fante in može zmotiti, da svoja domača dela in posestvi pustijo v nemar in gredo za dobrim zasluzkom v Bosno, na Sedmogaško in v Romunijo.

danem življenju svojega sinu, — on bi Fomko ubil!« je govoril Majakin, udarjaje s pestjo ob mizo. »Kako so vse opisali? Sramota!«

»Zashužil si je!« je dejala Ljubov.

»Ne rečem, da je brez vzroka; Oblajali so ga, kakor je bilo treba... Kledo se je takoj razvrel?«

»Ali vani ni vseeno?« g. je vprašala deklica.

»Zanima me ... Soretno je dotičnik opisal Fomkino vedenje ... Načrte je sam z njim veseljal in bil svedok vsej njegovi razuždanosti ...«

»N-no, on bi pač ne veseljal s Fomo!« je dejala Ljubov s prepričanjem in gosto zardela pod vprašajočim očetovim pogledom.

»Glej no! Le-epa znanja imam, Ljubka!« je dejal Majakin s strupenim humorjem. »No, kledo je to pisal?«

»Čemu vám je treba vedeti, papa?«

»No, povej!«

Ona ni marala govoriti, a oče je vedno bolj zahteval in njegov glas je postajal vedno bolj suh in srdit. Tedaj ga je nemirno vprašala:

»Ali mu ne boste ničesar storili?«

»Jaz? Jaz mu bom ... glavo odgriznil! Ne-unica! Kaj mu morem storiti? Oni, namreč ti pisatelji, so prebrisi sili ljudje in zato so tudi sila, ... sila so, ti vragi! A jaz nisem guverner in tudi on ne more niti roke izviti, niti jezik zavezati ... Kakor misi so in nas grizejo pomalem in strupiti jih je treba — ne z žveplerkami, marveč z rubi ... da, da! No, kledo je torej?«

»Ali se še spominjata, ko sem hodila v šolo, je zahajal k način gimnazijec, Ježov, tak črnikast ...«

»Mhm ... Videl sem ga, seveda! Veim ... On je

Maksim Gorki.

FOMA GORDJEJEV.

Roman.

(Dalje.)

»Hladno mi je ...« je rekla Saša tiko in vzdrgeta po vsem telesu.

Foma se je srečno zasmehal pri zvoku njenega glasu, dvignil jš na roke ter pohitel naglo, kakor da beži, po splavih proti bregu. Ona je bila mokra in hladna, kakor riba, a njenih dihanje je bilo tople; žgal je Fomin vrat in napolnjevalo njegove prsi z bujnim veseljem.

»Utopiti, si me hotel?« je govorila ona, kropko se stiskala k njemu. »Prezgodaj je še ... počakaj raje ...«

»Kako si to dobro napravila«, je govoril Foma med tekom. »Dekle, kakor fant!«

»No, tudi ti si nisi preslabo izmisliš ... čeravno si na videz tako ... miren ...«

»A ti še vedno tulijo, ha-ha!«

»Vrag ž njimi. Če utonejo, greva skupaj v Sibirijo«, je dejala ženska, kakor bi ga hotela s temi besedami potolažiti in obodriti. Začela se je tresti in trepetanje njenega telesa, katero je Foma zapazil, mu je bilo povod, da tekel še hitreje.

Z reke so se nesli za njima kriki in klici na pomoč. Tam je po mirni vodi, oddaljuje se od brega k struti glavnega toka reke, plaval v somraku majhen otok in na njem so se metale človeške postave semterje.

Noč se je spuščala nanje.

Osmo poglavje.

Neko nedeljo popoludne je pil Jakov Tarasovič Majakin na domačem vrtu čaj in se razgovarjal s hčerjo. Odprvi zavratnik srajce in omotavši si vrat z robcem, je sedel na klopi pod streho višnjevega listja, mahal z rokami po zraku, otiraše si pot z obraza ter takorekoč razsipa v zraku svojo naglo govorico.

»Bedak in podlec je takšen človek, ki dovoljuje trebuhi, da gospodske nad njim! Ali ti ničesar boljšega na svetu, nego pitje in žremje? S čem se moreš ponašati pred ljudmi, ako se vedeš, kakor svinja?«

Starčeve oči so se blestele razdraženo in zlobno, njege ustenice so se prezirljivo krivile in gube na njegovem temnem obrazu so vztrpela.

»Da je Fomka moj rodni sin, jaz bil že zučil!«

Igraje se z alkacijo vejico, je Ljubča olče poslušala očetovo govorjenje in se ozirala radovedno in z zanimanjem v njegov ogorčeni, tresoči se obraz. Če je starejša, je postajala, tem bolj se je izpreminjalo, ne da bi šutila rama, njeni neverno in hladno razmerje do starca. V njegovih besedah se je slišal vse češče isti smisel, ki je bil vodi v knjigah in to jo je podkupovalo za očeta, ker je nehotel sili deklico, ceniti njegovo živo besedo višje, nego hladne črke knjig. Vedno vglobljen v opravila, vedno spretan in umen, je šel samotno svojo pot, a ona je videla njegovo samotnost, znala je, kako težavna da mu mora biti in njeni odnosaji k očetu so postajali topleši. Že se je včasih prerekala z očetom; vedno se je zadrževal zaničljivo in porogljivo napram njenim ugovorom, a bil je vsakokrat pozornejši in melkejši.

»Ko bi mogel ranjki Ignat čitati v časopisih o razuz-

Uredništvo

se nahaja v Gospodski ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. na desno.

Upravnštvo

se nahaja v Gospodski ulici št. 7 v I. nadst. na levu v tiskarni Naročnino in oglasi je placati točo Gorica.

Oglas in poslanice se racunajo po Peti-vrstah, če tiskano 1-krat 16 vin, 2-krat 14 vin, 3-krat 12 vin, vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin: vrsta. — Za objekt in vsebino oglasov odklanjam vsako odgovornost.

Kakor že omenjeno, ako bi se tudi vse te le svote pošteno plačale, bi še ne bilo naše težko delo in nevarnost preplačanja. Ali kaj vse to pomaga, ker se z nami dostikrat grdo ravna. Podjetnik je pogojen z delodajalcem. Redkodaj se primeri, da mi delavci delodajalca vprašamo glede zasluzka in drugih razmer, ali on nam navadno odgovori: Jaz nimam z Vami ničesar opraviti, jaz sem se dogovoril že s podjetnikom.

Ko gremo na delo v gozd, tedaj ima vse račune podjetnik in par njegovih pajdašev v rokah; in mi delavci od ranega jutra do poznega večera se trudimo in tako gre naprej, navadno od 7 do 10 mesecov. Ko se delo dovrši, je že mogoče, da navadnemu delavcu so računi neznani in ne ve, kaj mu gre. Dostikrat se pripeti, da so direktorji ali delodajalci in podjetniki v zvezi, in ubogi delavci moramo biti zadovoljni, kakor oni sklenejo. Torej, pozor, fantje in možje, bodite previdni, pri takih podjetnikih in ne dajte se jim preslepiti! — Pozor!

Delavec v gozdu.

DOPISI.

Iz komenskega okraja.

Komen, 17. marca 1912. — Te dni so poročali časopisi, da je neki siromak na Kranjskem romal od farovža do farovža in milo prosil, naj bi zvonilo njegovemu unrelmu otroku. Ker mi doma ničesar dosegel, je šel na škofijo v Ljubljano, kjer so ga pa še dobro za nos potegnili. Ker je siromak in ker ne more plačati deleža za nove zvonove, ki jih je naročil bogati celibatar, ni cerkev toliko tolerantna, da bi bili njej reveži, vsaj ob veličastvu smrti približno toliko, kakor bogatini. Nauki Krista davajo celo prednost siromaku pred bogatim, dandanes pa polne bisage gor, a revež naj se valja v prahu.

Ne držim na zvonjenje, pa ta slučaj me spominja na zvonjenje v Komnu. Zato vprašam, zakaj ne zvoni k vsem mašam, ki jih opravlja kodrolasi čestilec božji tu v

komenski farni cerkvi? Ali je tudi on siromak? Minogi pravijo, da to ne bo res, ker zaleda v delici, kakor tak angloški lord. Ali morda ne marate, da bi prišli budje k maši opazovat njegovo čudno pretvarjanje pred alkoholem? To tudi ne bo res, ampak vprašamo, ali res.

Prihaja domov ves zaspam — mislj,

Komen, 16. 3. 1912. — (Kako se vtrjuje klerikama stranki.) Ob vsaki veselici, ki jo napravijo napredniki v Komenu, delajo redkano klerikalni listi, a zadnjih ne čimne nobeden. Kakor prejšnje, iztekla je tudi zadnjih prav dobra, čeravno so v konkurenco prav isti dan priredili pri Obraženitvevih klerikalnih voditeljih imenito večerje in 150 litrov tečana, kjer se je gostilo vse — zastonji!

Vabili so celi teden na okusno pojetino, a izvoljenec je bilo malo. Celo sam podpredsednik katoliškega izobraževalnega društva, čestitljiv g. Kos ni bil navzrok, nainkali so tudi taki, ki sicer radi žastonji jedo in pišejo, ali kakor jim rečejo koritari. Poslali so ob 10 z. včer ponej in sam Bunc, ki je ravno tedaj kot strokovnjak razpravljal, kako rešiti socijalno vprašanje, je soglašal, da je tako umestno, poklicati jih. Zgodilo se je, a depuracija je dobila figo.

Zaradi lepše družbe, došle so tudi pu-nice — čerkvene pevke in naslednjega dne so pravile njih mamice, da je bilo še lepše, kakor so jim povedale njih hčerke. Bilo je vsega na ostaju in vse »fraj«. Še »daca« niso plačali, kaj pak! To naj plača kršmar in še patent zraven.

Kakor zahteva dostojnost, končala je napredna veselica ob 11 na opomin posnega zvona. Kako pa je bilo tam, čeprav so bili sami duhovni ne-le prireditelji pojedine, ampak tudi navzoči? Še ob 2 polpolnici glasilo se je krščansko devištvu po vasi.

Naslednjega dne se je govorilo o cijohi in razbiti šipi pri neki punici, Tunč je pa klel.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Sela na Vipavskem. (Kako postane Berbuč drži besedo.) Gotovo je že znameno cenj. čitateljem, da smo imeli lani pri nas novo mašo, in sicer jo je pel g. Janko Pišot. Poslanec Berbuč je kot dober človek ponudil za gostijo svoj vrt, češ, stariši novomašnika drugače ne bodo imeli prilike, kje bi gostijo napravili. Vrt je namreč tik zoma novomašnikovih starišev. Dovolil jim je tudi, naj zid postujejo, ker bo tako lep nhod s Pišotovega dvorišča na vrt. Imenito je bilc pri gostiji, zbrala se je klerikalna družba in g. poslanec se je fino zabaval, jedel in pil. Pri najboljšem razpoloženju pride očetu in bratu novomašnika v glavo misel, prrositi g. poslanca, naj jim proda tam, kjer so zid postuli, nekaj sveta, ker sicer nimajo prostora kam postaviti gnojišče in svinjak, da jim namreč sosedje ne dovolijo se nikamor zagnati. In res jim poslanec obljubi ter seže v roko, da jim svet proda toliko, kolikor ga bodo rabili za gnojišče in svinjak. Pa glejte, kaj se je zgodilo? Obljubil jim je bil prodati oni svet, ali čež čas se je de-lal bolj mladčega, dokler jim končno kramalo ni odreklo sveta, da ga jim ne proda; za noben kup, čeravno se mu ga drago hoteli plačati. — Vidite, to je mož, ki drži besedo, katero da; ki izpolni, kar obljubi. Vipavci, volite ga še za poslanca!

Iz Rihemberga. — (Preprečena velika nesreča.) Mlad fantič dol od Polja gre, veselo bije mu srce, rad bi videl ljubico, a' vsaj njeno sušenico.

Neka ugledna oseba v naši občini bi bila v preteklem tednu malone postala žrtev svojega poklica....

Neznano iz kakšega uzroka padla je ta oseba ob belem dnevu v jarek vgašenega vaprna. Sreča je hotela, da so bili hrabri možje v bližini, ki so ne meneč se za lastno smrtno nevarnost, resili ponesrečenca gofove smrti. Tudi se imamo zanimali okolnosti, da je temperatura ponesrečenca presegala ono vgašenega vaprna, ker v nasprotnem slučaju bi bila tib ur-

ko to pišem, cela občina v črni zastavah...

Enkrat v občinsko napajališče, dragič v vaprenco — kdo ve, kako se zgodi v treči! —

Družba sv. Cirila in Metoda.

Zabavni večer goriške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda bo v soboto 23. t. m. »pri jelemu«. Začetek ob 8.1. pol.

Domače vesti.

Dr. Bogumil Vošnjak, sin znanega čete slovenskega združništva Mihaela Vošnjaka v Gorici, je imenovan privavnim docentom na zagrebškem vsejšišču. Ta-ko je slovenska omladina zopet popolnila število enih znanstvenikov, ki se goreče pripravljajo na svoj učiteljski poklic za bodočo slovensko univerzo, tako si moramo mi pripravljati svojo univerzo sami s pomočjo gospoljubnih bratskih slovenskih narodov, dokler nima naša vladu denarja za slovensko univerzo. Mlad uni-včenjaku prav prisrčno čestitalmo na tem njegovem in našem uspehu.

Dr. Bogumil Vošnjak je rojen 1. 1882, študiral je v Gradišču, Pragi, na Dunaju (kjer je promoviral), v Heidelbergu in v Parizu. Kot znanstvenec in publicist je novovimenovan docent že dolgo znan. Še kot mladenič je napisal potopis »Zapiski mladege potnika«, kasneje ruske študije »Na razsvitu in več znanstvenih esejev v »Ljubljanskem Zvezru« in »Slovjanu«. Njegovo čisto znanstveno delo pa je »Ustava in uprava ilirskih dežel v času francoske okupacije«, v katerem delu razmotriva, kako se je francosko javno pravo reciperalo med okupacijo in po okupaciji pri naših, kako je koristila ta recepcija namesto starelega upravnega sistema. Delo je izšlo pred dve maletoma v »Slov. Matici« in je bilo prevedeno v češčino. Dompača delo niso razumeli, ker se je bilo dvignilo mnogo nad nivo površnih »znanstvenih« poskusov.

Novovimenovan docent je tudi eden glavnih ustanoviteljev naše »Vete«, ki je prinesla iz njegovega pereča obširno razpravo: »Uvod v obča načela dnžavnega-nauka« poleg mnogih referatov in očenj v raznih čeških, hrvaških, slovenskih, francoskih in angleških spisih.

Vkljub svojemu novemu delovanju bo dr. Vošnjak postal, kar so bil doslej: Pionir slovenske znanosti, ki ima od njega še mnogo pričakovati.

Smrtna kosa. — V tukajšnji bolnišnici je umrl po kratkem bolehanju vpočojenj nadučitelj g. Jernej Troha, star 66 let. Po-komni je bil rojen na Pečinah na Tolminskem ter je služboval v Tržaški okolici in potem na Štajerskem. Nekaj časa je bil v Gorici, kjer ga je dodelila smrt. Zapušča 3 sinove; jeden je častnik, drugi učitelj, tretji odvetniški kandidat.

Umrl je v Gorici bivši stotnik-auditör in notar Jos. Koller, star 76 let.

Upokojen je na lastno prošnjo c. k. poštni kontrolor Mihael Kučer v Trstu.

Tenorist Josip Rijavec priredi svoj pevski večer v Gorici ne v soboto pred belo nedeljo, temveč že v sredo, dne 10. aprila, in sicer v dvorani Trg. Doma.

Pel bo izmed modernih Lajovčeve, Krekove in Ravnikove skladbe, deloma še iz rokopisov. — Ravnik je posvetil pevcu globoko skladbo »Vasovalec?«, kaj bo tudi ta večer na vsporedu. Skladba izide v kratek v Krekovi »Novih Aktorih«.

Na vsporedu hosta tudi klasika slovenske, naš Schubert, Benj. Ipavec in Gerbic.

Radi svojega krasnega tenorja se je bavil Rijavec že na gimnaziji zelo temeljito z glasbo. — Po dovršeni maturo se je šolal par let pod mojstrom Hubertom v ljubljanski »Glasb. Matici«, kjer se je bil učil tudi pevec na dun. dvorni operi, Betteto.

Lani je prišel na Dunaj; tu je napravil na konservatoriju vzorečenim izpit takto dobro, da je prešel par letnikov.

Rijavec ima lep liričen tenor, ki se okreće po izredni čistoti s fino modul-

acijo in popolno vokalizacijo. Kdor ga čuje, ne more prevelati globoke in originalne interpretacije, s katero predava, in lahko, s katero poje v najvišjih legah. Obvlada itakor najboljši doseđanji tenoristi dve oktavi. — Tehniko ima že zelo dovršeno, kar je dosegel z neprudnimi vajami.

Občinstvo na dumalskih slovanskih koncertih ga je pri njegovih nastopih manjoma vzljubilo.

Vsi mu prakrujejo slajno bodočnost, zato se je posveril zdaj samu petju ter najobširnejši glasbeni in splošni izobrazbi.

Naš tenorist v svojem vojnem mestu očara rojake s svojim petjem, obljubljeni večer, bo lep, poln umetniškega užitka.

F. B.

Opozorjam na zabaven večer v soboto »pri jelemu«!

Remuneracije deželnim uradnikom:

Stara navada že zelenja straca! Deželni glavar dr. Pajer in profesor Berbuč sta si utepla v glavo, da deželni uradniki morajo dobiti vsako leto remuneracije pa basta. Odgovarja li to zakonom, je li kaženaria v blagajni, ali je kdo vreden remuneracije ali ne, to je tema gospodarja. Vsejedno, takoj se je od nekaj delalo in tako mora biti, če se prav novi odborniki proti tej razvadji na glavno postavijo.

Na dan sv. Jožefa smo izvedeli, da je deželni odbor v zadnji seji s Berbučevim glasom dovolil za remuneracije uradnikom okolo 20.000 K. Nezaščitano! Nekateri višji uradniki, ki imajo itak mastne plače, so baje, dobili zneske po 1200 K vsaki, nad četrtur se tudi nižji uradniki opravljeno spodtikajo. Isto takoj se spodtikajo nad dejstvom, da so se razdelile remuneracije sploh med vse uradnike, torej tudi takšne, ki niti ne bivalo v Gorici in ki nimajo s poslovanjem deželnega zborja prav nič opraviti. Quo titulo, vprašamo Vas, gospoda Pajer in Berbuč, ste tudi te remunerirali? Vidi-mo prof. Berbuča vše naprej, kako — hinnovsko nasmejhajoč sé — odgovarja: Kaj Vas to briga, mi nismo nobenemu odgovorni! Kaj njega briga revni kmel, ki trpi bedo, ker nimajo niti koša kruha, da bi se otečel; kmel naj le plačuje, samo da se on očetu Pajerju ne zameri!

V imenu plačujočega ljudstva pozivljamo očeta Pajera in sodruga mu Berbuča, naj nam pojasnita, na temelju katerih zakonitih predpisov moreta opraviti svoje deželnih financiam škodljivo postopanje, sicer bo moč ukrenil potrebno, da bo do moralni krivci brez zakonite podlage izdani delni povračati!

Na vsak način izjavljamo že danes, da je skrajni čas, da zapodimo te stare, sicer ne razdržljive prijatelje iz deželne hiše, ki nimajo poguma, da bi drug drugemu kaj odrekli in ki vsled tega slabo gospodarijo z ljudskim denarjem!

Resnici na ljubo lojalno konstatujemo, da je glasom naših poizvedib, odbornik dr. Stepančič glasoval proti predlogu, da bi se bile dale remuneracije.

Podpora za lažjanje bede v Dalmaciji in Istri. — Pred dnevi so naznani listi nove državne podpore za Dalmacijo in Istro. Ministrski svet je nakazal pol milijona K Dalmaciji, za Istru pa 765.000 K za nabavo živil in krmil ter za razne občinske ceste. Lepo podpira država Istru, Dalmacijo in Furlanijo. Kdaj je pridejo na vrsto goriški Slovenci?

Naprednjaki! Širite naše napredne liste! Vsled pastirskega pisma našega prevzetenega nadškofa in kneza Se vrši po-deželi zopet velikanska gonja proti naprednemu časopisu. Kar divijo po cerkvah in izven njih proti naprednim listom, žlasti proti »Soči« in »Primorce«. Tudi misijoni so in misijonarji kar morajo gonje proti naprednim časnikom. — Naprednjaki! Vaša dolžnost je, odgovoriti na takoj nedostojno lopovsko gonjo z agitacijo za napredne liste. Širite naše liste, »Sočo« in »Primorce« v vsako hišo!

K izrednemu vojaškemu naboru v Gorici dne 20. t. m. je pristopilo prostovoljnje iz goriškega okraja 54 mladeničev; potrjenih je bilo 9; iz gradiščanskega okraja 6; potrjen je bil 1; iz tolminskega okraja

25, potrjenih je bilo 10; iz mesta 7; potrjenega sta bila 2.

Zaplenjena laška zastava. — V goriskem gledališču daje predstave neka laška družba. Igrali so opereto »Sultano« v po-nedeljek. Na koncu nastopilo 4 balerine, zastavari; nicedem je bila jedna laška zastava. Ko se je prikazala, so navzoči lahi živahn poiskali; demonstracija je bila. Zahtevali so, da naj nastopilo še enkrat. Ali policijski komisar, navzoc predstavi, je zaplenil laško zastavo.... Včerajšnji »Corriere« je bil ves divji radega tako, da je bil zaplenjen.

Poročno zasedanje v Gorici prične 26. t. m. Doslej sta določeni dve razpravi in sicer proti »L'Eco del Litorale«, ki sta ostali še izza prejšnjega zasedanja. Na vrsto pride tudi detomnitka Terčiceva.

O Rudolfu Konjedcu so pisali nekateri listi, da bi se nategnila vršiti razprava že pred bližnjo poroto. To je ne-mogoče, ker prične šele-preiskava, ki utegne trajati precej časa. Mogoče pa bo razprava v prihodnjem zasedanju koncem junija.

Goriška podružnica C. M. D. vabi na svoj zabavni večer v soboto 23. t. m. »pri jelemu«.

Pražnik sv. Jožefa smo obhajali na Goriskem kakor druga leta. Takoj v mestu, kakor na deželi. Pokazalo se je že na Sv.čnico, da si ljudstvo ne da vzeti praznikov; zato je bil v torek praznik in bil v pondeljek 25. t. m. tudi.

Strajk v Zdravščini. — V tovarni Zdravščini so začele včeraj štrajkati nekateré delavke, ker jim je podpravljati hotel znižati mezdzo za 5%. Ravnatelj je potem povabil, naj se vrnejo na delo. Dekleta pa zahtevajo povišanje plače ne-znižanje.

Samomor 18 letnega dekleta. — Zaradi se je v Fiumičelu v Furlaniji 18 letna Katarina Tarlač. Vrnila se je domov pred 8 dnevi; služila je v Trstu.

Nedelje povzdigajo sedaj gg. nunci v pridigah, češ, nedelje so pravi prazniki, nedelje pa postavil Bog, praznike pa cerkev. Zato so nedelje več kot prazniki. Poperi so razlagali pa, da so prazniki visoko nad nedeljami ter da jih moramo obhajati slovensce od nedelj. Kakor kaže! Sedanjem papež odpravlja praznike, zato ne veljajo dosti; če pride nov papež in popravi, kar se je ta pomotil, bodo razlagali pa zopet, da so prazniki nad nedeljami. Ljudstvo je nevoljno in ne gredo mu v glavo te čudne premembe. Vsekakor se katoliška cerkev pri ljudstvu ni priskupila z odpravo praznika.

Dijaki-vojaki. — Precešen del dijakov iz zadnjih dveh razredov tukajšnjih srednjih šol se udeležuje raznih val pod vodstvom oficirjev. Včeraj so korakali dijaki-vojaki v Panovcu, nekateri s puškami, drugi brez pušč. Ko so se vračali jih je spremiljala vojaška godba. Precešen del dijakov pa se je odtegnil vojaškemu vežbanju.

Kdor le more, naj pride v s. bcto 23. t. m. na zabaven večer goriške podružnice Ciril-Metodove družbe, ki se bo vršil »pri jelemu«. Kdor ne more priti, naj se spomni naše potrebne družbe ter daruje mal ali velik dar domu na altar!

V Ajdovščini se bodo vršile občinske volitve jutri v petek 22. in v soboto 23. t. m.

Ne zoperstavljajte se redarjem! — 38 letni Jos. Persolia iz Šmartnega se je zoperstavil občinskemu redarju, ko ga je hotel aretrirati. Izmužnil se mu je iz rok, zali je redarja in potem še kalnenje metal proti njemu. Sodnja v Gorici je prisodila Persolji radi tega 3 tedne težke ječe z jednim postom. — Kako nespametni so vendar ljudje, ko se zoperstavljajo redarjem; dosegajo le — jedo. Zagrešijo javno nasilство in pridejo pred sodnijo, ki jih obloži s težko kaznijo. Koliko mesecev ječe so že presedeli razni zoperstavljenci brez potrebe!

Nemško pismo iz Gorice. — Oddano je bilo in došlo je v prave roke tako-le naslovjeno pismo. N. N. Krof der Graf der einen diener sucht mehrfacher Milione Wohnung weis Brüder troger in Kradischka Kistenland.

Izbrane boleznine?

Jeftejeva prizega. — 30. t. m. bomo stiskali v Trgovskem domu na koncertu pevskega in glasbenega društva med drugim v spomladi veličastno skladbo velikega komponista P. H. Sattnerja, Jeftejevo prizego.

Ravnokar razširila skladateljevo slavo v Ljubljani večkrat peti oratorij, ki je privabil nebrojno ljudi v slovenski prestolnico. Reči se mora, da je načela resna in dostojanstvena glasba v P. H. Sattnerju pravega zastopnika. Tudi »Jeftejeva prizega« je skladba resnega, veličastnega značaja. Kdor pozna vsebino pesni, — in skoraj vsak izobraženec zna ta Gregoričev besednjega izust — se bo čudil, s kakovo spretnostjo nam slika muzikalno P. H. Sattner veselje, ki navdaja. Žide radi Jeftejeve zmage; je stopnjuje do viška, a takoj na to nam razdeleva žalost radi nepremišljene obljube in se končuje z jokom: celega naroda nad mesrečo. Omeniti moram nekaj posebno svetčanega: slavo Jefteju, ki jo pojemmoški zbor. Jako umetno je izdelana tudi fuga, ki nam predstavlja bol med Jeftejem in Ammoniti. Sploh je skladba polna lepot. Upati je, da počasti tudi gorisko občinstvo velikega mojstra, kakor se spodobi.

Simon in Marija Terčič z Vogrskega, to so starši detomorilke Josipine Terčičeve, sta bila aretirana, ker sta bila osumnjena, da sta pomagala hčeri pri detomoru. Državno pravdinštvo je odstopilo od sodnega postopanja proti njima. Detomorilka pa pride pod poroto že v bližnjem zasedanju.

Z železniškega mosta pri Gorici se je vrgel v Sočo pretekli teden postarni Fran Devečnik iz Št. Andreža. Blizu Majnice so ga potegnili iz Soče. Naveličal se je bil miernega življenja.

Društvo »Klub slov. amater-photografov« v Ljubljani javlja vsem svojim članom, da se bo vršil v soboto dne 30. marca t. l. v posebni sobi restavracije »pri zlati ribi« (Stritarjeva ulica), redni občni zbor društva. Vsi p. n. člani društva se vladivo vabijo, da se istega zanesljivo udeleže. Odbor društva »K. S. A. F.«

Podružnica družbe sv. C. in M. v Goriči bo proslaviti spomin svoje dobrotnice, ramkne gospo Reinhöhl-Suhadolnik. Zato priredi v soboto 23. t. m. »pri Jelenju« večer njej v spomin. Hyaleznost do blage pokojne dobrotnice nas vabi na ta večer.

Izpuščen je iz preiskovalnega zapora trgovcev z dyokcesi Tabaj, o katerem smo poročali, da je bil aretiran, ker je bil osumnjen, da je sodelezen pri manipulacijah arretiranega trgovca Krainerja.

Dr. Luzzatto in dr. Bader. — Pri razpravi radi potoma Banke popolare je bil obdužil dr. Luzzatto in dr. Baderja, da je on v anonimnem pisusu ovadil njega sodnju. Dr. Bader je tožil. Pri okrajni sodniji je bil dr. Luzzatto oproščen obtožbe, češ, da je bil opravičan braniti se, kakor je mogel. Druga stranica je poštala prvo razsodbo.

Dva dečka na krivih poth. — Policijska sta znana 13 letni Aldo Cavallari iz laškega Vidina in 12 letni L. Sauer iz Gorice, kjer sta že večkrat kaže ukradla. V ponedeljek zvečer sta vzelila laškemu prof. Nagliču daljnogled, vreden 144 K; pobrala sta tudi nekaj drugih reči in onesnažila sobo; potem pa sta šla. Policia ju je hitro prijela.

Obleka in denarja je ukradel v Tržiču neki 26 letni Peter Bogoliubič iz Karlovca v vrednosti 170 K. Kradel je in potopal se je okoli Peter Bogoliubič. Okrožna sodnija v Gorici ga je obsodila na 6 tednov težke lege z dvema postoma. Tačas bo premislival, da za človeka, ki se piše Bogoliubič, ni prav nič spodobna tatvina. Ko prestane kazen, ga pošljejo domov.

Da je neverno grozil in svojemu svaku šipe pobli, zato je bil klican pred okrožno sodnijo v Gorici 51 letni Andrej Puškar iz Srežatnega. Ali pred sodnijo so bili mnjenja, da kar je storil in govoril, je napravil v pisanosti. Zato je obsojen le na 3 tedne strogega zapora z jednim posgom in trdim ležiščem.

Soline mrkve dne 17. aprila t. l. Mrk bo viden tudi pri nas in sicer ob 11'54 do popolne.

Dež, večen dež. Nad dva meseca že dežuje. Le par dni je bilo lepih vmes. Ako se prikaže solno, se vse razveseli, toda kratko le veselje, hitro se strnejo zopet deževni oblaki; temno je, roso, deževno, prav že nezanosno. Zadnje dneve je tudi občutno mrzlo.

Danes pomoci je grnetelo in se bliskalo; padala je sodra. Danes je malo solnca. Dele se, kakor bi se hotelo zjasnit? — Teko se upeljuje pri nas spomlad 1912.

Padel je pri delu 60 letni zidar Anton Avlijan iz Ogleja ter si zlomil levo roko in se poškodoval nevarno, vsled česar so ga oddali v tukajšnjo bolnišnico.

Grofica Christalnig je zgubila lovskega psa. — »Sektor«. Pes je bil s črnimi pikami in dolgo dlako. Kdo pripelje pisa grofici Christalnig na dom, dobri visoko nagrado.

Sokolski Vestnik.

Telovadba ženskega odčelka »Sokola« v Gorici. — Naznanjam, da je pričela zoper redna telovadba ženskega odčelka, ki se vrši vsaki torek in soboto od 8.—9. ure zvečer v društveni telovadbi v ulici sv. Ivana št. 7. Prva vaja se vrši v soboto dne 23. t. m. in objednam tudi vpisovanje novih telovadk. Zeleti bi bilo, da se temu povabilu odzove. Čim večje število goriškega ženstva. Sprejema se telovadke od 15. leta dalje. Na zdar! Vabiljski zbor goriškega »Sokola«.

Zlet II. okrožja GŠ. S. Ž. v Št. Andrež. — Dne 12. maja se vrši zlet II. okrožja GŠ. S. Ž. v Št. Andrež. Opozorjam brate, naj čimprej priglasijo število članov v črnu, telovadev in telovadk za proste vaje in vrst na orodju, da nain bo mogoče sestaviti načrt cele prireditve. Dolžnost je društvo, spadajočih v okrožje, da se zleta ne le udeležijo v krojih, ampak tudi da nastopijo v čim večjem številu in kar najbolj častno, kakor zahteva od njih sokolska disciplina in čast. Na javnih nastopih pokaže Sokol, kaj more in kaj se je naučil z vstajnostjo in pridnostjo; tam stopi pred občinstvo in pred sodbo javnosti. Na naš je, da ta sodba ne bo slaba in rečastna! Bratje na delo! — Na zdar!

Telovadno društvo »Sokol« v Dornbergu naznana, da je izvoljen na občnem zboru dne 10. marca t. l. sledenči odbor: Hrabrošlav Vodopivec, učitelj, starosta; Rudolf Luznik, podstarosta; Jožef Šinigoj, blagajnik; Albert Šinigoj, tajnik; Ivan Berče, Franc Vodopivec, Jožef Vodopivec, odborniki; namestniki: Jurij Možetič; Jožef Možetič; Pregledovalci računov: Aleksander Zorž, Jožef Vodopivec. Načelnik: Vodopivec Franc.

Prvaški Sokol bode imel v nedeljo dne 24. t. m. v Sokolskem Domu ob 3¹/₂ uri popoldne nadaljnje predavanje. Na zdar! Odbor.

Trgovsko-obrtni in gospodarski vesti.

Na trg sv. Jelcerja. — Na trg sv. Jelcerja je bilo na živinskem trgu 625 glav goveje živine, 650 preščev, 28 konj. — Krompirja je bilo 130 vozov, vozov z vrbami 20. in 35 vozov lesa.

Zveza narodnih društv.

Brahno-pevsko društvo »Štanjel« v Stanjelu bo imelo veliko spomladansko veselico z bogatim vsporedom dne 28. aprila t. l. Toliko na znanje bližnjim bratskim društvom. Vspored se pravočasno objavi.

Politični pregled.

Poslanska zbornica. — V seji 19. t. m. je finančni minister Zaleski predložil zakonski načrt o odpravi sedanje male loterije in o uvedbi razredne loterije. V svojem govoru je minister poudarjal, da je sedanja loterija ljudskemu blagostanju nevarna.

Mala loterija je bila ustanovljena 1. 1752., v državno režijo je bila sprejeta 1. 1788., in svojo sedanje organizacijo je dobila pred 99 leti. Odkar imamo ustavo, se je parlament boril proti loteriji, a vlad se ni mogla udati, ker dohodkov iz loterije ni mogla pogrešati. Igranje v loteriji načršča posebno v zadnjih štirih letih. Za leto 1912 je čisti dobitek države iz loterije proračunan na 17¹/₂ milijonov kron, a po uspehu 1. 1911. ga je za prihodnje leto dobiti višje proračunati. Država ne more pogrešati dobitka iz loterije, hčore pa sedanje loterijo polagoma nadomestiti v razredno loterijo, kakor jo imajo na Nemškem. V bistvu je razredna loterija uredba, pri kateni se od igralcev plačani denar pri več

vlečenjih razdeli tistim, ki zadenjo. Navadno je pet do šest vlečenj in so največi i dobitki določeni za zadnje vlečenje. Pri razredni loteriji ne igra država s tistimi, ki stavijo v loterijo, nego le urejajo celo stvar, pri sedanjem loteriji pa gre pravzaprav za stavbo med državo in igralcem. Dalje se pri razredni loteriji le dvakrat na leta stavi, pri sedanjem pa vsak teden. Glavni nagib, da ljudje v sedanjem loterijo stavijo, je praznovrstvo; pri razredni loteriji je izbira številka, ki je omejena in ne igra fantazija pri tej izbiri nobene vloge. Končno je tudi to dobro, da je vsled primeroma visoke cene srečk le ljudem, ki imajo nekaj denarja, mogoče igrati v razredni loteriji, sedaj je pa lahko staviti že 10 vinarjev, kar premore vsak dinar. V začetku bomo imeli dve loteriji, sedano in novo. Čim več bo razredna loterija nesla, toliko boli se bo omejevala stara loterija na ta način, da se bo zviševal minimalni znesek, ki ga je mogoče staviti. Ko bo razredna loterija dala 20 milijonov dobitka na leto, bo sedanja loterija sploh neha.

Potem se je razpravljalo o brambnem zakonu. Prvi je govoril posl. Biankini, opozarjaloc na krivico, ki se s tem zakonom zgodi Dalmatincem. Največja dobrota tega zakona bo dveletno službovanje, a Dalmatinci tega ne bodo deležni, ker jih vse silijo služiti v mornarici, za katero ostane štiriletno službovanje. Dolga vojaška služba je eden glavnih vzrokov izseljevanja in občutjanja Dalmacije. V Dalmaciji so okraji, kjer sploh ne dobe nič rekrutov, ker vse zbeže v Ameriko. Treba je aktivno službovanje v mornarici znizati vsaj na tri leta in da se četrto leto službovanja pri vojni mornarici toliko placa, kolikor bi zaslužil pri trgovski mornarici. Pravico bi bilo, da se kontingent za vojno mornarico razdeli v avse krovne. Pri mornarici Hrvatov ne morejo pogrešati za nižje službe, višje službe pa dobre samo Nemci in Madžari. Sploh se godi Hrvatom in Jugoslovom slabko kar se tibe officirjev pri armadi in domobrančih. Grajal je tudi, da po novem brambnem zakonu hravski domobranči popolnoma izginejo.

Posl. Pogačnik se je izrekel zoper dualizem, češ, čim daje bo trajal, toliko nevarnejši bo za dinastijo in za državo. Govornik se je potem bavil z resolucijo, zaradi katere je padlo črško ministerstvo in hvalil vojnega ministra Auffenberga, da se je tej resoluciji vpril. V imenu klerikalcev je govorik izjavil, da so za rešitev sedanjega brambnega zakona, a če bi bilo to iz kakršnihkoli vzrokov nemogoče, bo do glasovali tudi za vsak provizorij, a s pogojem, da se stvar ne spremineti v politikum in ne postane brambni zakon kupčiška stvar in se ne bo zamenjal za kakve ministrske portfelje ali druge politične vrednote.

Govorili so še nekateri govorniki.

Koncem seje je divjak Breiter zahteval, naj predsednik izposluje, da bodo ministri posredovali pri članih cesarske hiše v zadevi evharističnega kongresa. Cesar in prestolonaslednik se hočeta tega kongresa udeležiti, nadvovodilne so v odboru, a kongres bo politična prireditve.

V včerajšnji seji je prišlo do ostrega spopada med domobranci in ministrom Georgijem in poslancem Klofačem. Ta je bil namreč v svojem govoru ostro prikel dvevišja oficirja, ki sta se nekoč pri neki češki slavnosti javno norčevala iz češkega naroda, ter le imenoval to pocetje oficirjev počitljivo. Georgij je ves razburjen zavračal te napade, ter trdil, da telegrafično odrejena preiskava ni dognala nicensar tega, kar je trdil Klofač. Nato se je ta oglašil k besedi in na podlagi pisanih dokazov in izpovedi prič dokazal, da sta imenjena dva oficirja blatila češki narod. Izjavil pa je tudi, da vstaja likuj odgovoru ministra Georgija pri svoji trditvi ter ne prekliče ničesar.

Shod za žensko volilno pravico. — Na Dunaju se je vršil v nedeljo prvi avstrijski shod za žensko volilno pravico. Udeležile so se ga zastopnice ženskih društv v Brnu, Goricah, Jaszu, Krakovu, Ljubljani, Lvovu, Novem Sandecu, Opavu in Dunaju. Za Slovensko žensko društvo sta se udeležile shode gospa dr. Ferjančičeva in dr. Prnjatiljeva. Konferenca zastopnic, ki se je vršila dopoldne v restavraciji Riedhof, je sklenila zahtevati splošno enako in direktno volitvno in pasilno volilno pravico za vse zastope, vendar

naj bo prepuščeno ženskim organizacijam posameznih dežel, da se potegnejo za volitve v deželnih zboru in v občinski svet vsakočkrat za tako obliko, ki se jim zdi primerna.

Zvoden se je vršil v slavnosti dvojne zadruge peksov velik shod, ki se ga je udeležilo več sto žensk in med drugimi gosti tudi poslanec dr. Omer in občinski svetnik dr. Dom. Predsedovala je shodu gospa Herzfelder (Dunaj), referirale pa so gospa Buiwidova (Krakov), Ferjančičeva (Ljubljana), Dulembianska (Lvov), Gerzabekova (Krakov), Sinaiberg (Brno), Warniczkova (Opava), Schwarzova in Urbanova (Dunaj).

Končno je bila soglasno sprejeta **resolucija:** Zastopniki komiteja za žensko volilno pravico raznih dežel in narodnosti Avstrije protestirajo proti nadaljnji izključitvi žena od političnega, zakonodajnega in administrativnega delovanja države ter zahtevajo za vse ženstvo aktivno in pasivno volilno pravico za parlament.

V Pragi se je vršil istočasno shod čeških žen, kjer je bila tudi sprejeta resolucija enake vsebine z ozirom na češki deželni zbor.

Vojna med Turčijo in Italijo.

Italija začne najenergičnejšo akcijo proti Turčiji? — Dogovor med Italijo in Rusijo?

Ker je Turčija oficielno izjavila, da so mirovni pogoji, kakor jih je formulirala Italija, absolutno nesprejemljivi in ker v Tripolisu ni mogoče doseči uspehov, izjavljajo meročajni knogi, da začne Italija v par dneh ne le majhenengičejo, ampak naravnost silovito akcijo proti Turčiji, da jo k takojšnjemu miru prisilijo. Baje obstoja v tem oziru dogovor med Italijo in Rusijo. Za mapetost mednarodnega položaja je tudi značilno, da oficirna »Tribuna« polemizira s Francijo, češ, da ta sedaj neče priznati aneksije Tripolisa, dočim se v Maroku po svoje šopri.

Razne vesti.

Stov. akad. društvo »Hirija« v Pragi si je izvolilo na petem občnem zboru siednišči odbor: predsednik: iur. Vane Radej, podpredsednik: pharm. Fedor Gradišnik, tajnik: iur. Mirko Gonišek, blagajnik: iur. Ivan Merohavič, gospodar: pharm. Dragotin Ostan, knjižničar: iur. Fran Radej, arhivar: med. Zvonko Janežič, preglednik: iur. Milan Mačkar in iur. Ivan Volčič.

Odbor akad. teh. društva »Triglav« v Gradcu za letni tečaj 1912. se je konstituiral sledenči: predsednik: cand. iur. Franci Hrašovec, podpredsednik: stud. med. Vilko Marin, tajnik: cand. pharm. Janík Konitzky, blagajnik: tehnik Vladimir Mikuš, knjižničar: stud. med. Bogdan Novak, gospodar: stud. iur. Anton Gruber, odborov namesnik: tehnik Franc Legat, revizorja: cand. med. Anton Hrovat, cand. med. Josip Majcen.

V Pulju. — Obračni glavar Gorizzuti je imenovan in definitivnim vladnim komisarjem za občino Pulo. Kakor členi s posvetovalnim glasom, ki jim torej ne pripada pravica glasovanja, so imenjeni vladnemu komisarju Gorizzuttiju: Dr. Bosi, zdravnik, dr. Baséggi, odvetnik in Fabro Quirino od italijanske strani, obrnji inspektor Pellegrini kakor državni uradnik; blagajnik tukajšnje posojilnice Stihovič od hravtske strani; Lirussi od socijalnodemokratične strani ter mornariški komisar Lovisoni in inženir Ritemauer od strani vojne mornarice.

Namenstvo je imenovalo barona Gorizzuttija in druge svetovalne člane v dogovoru z deželnim odborom v Poreču.

Dreadnought »Tegetthoff« so spustili danes dopoludne v Trstu v morje. Navzočih je bilo več najvojvod in nadvojvodin, razni poslanci itd.; prisostvovalo je tudi vojne mornarica, admiral, generali itd.